misiji in pravijo, da jim hoče Jugoslavija uničiti v glasovalnem pasu A ves promet. Avstrijski član glasovalne komisije je izdal na prebivalstvo pasa A oklic, v katerem pravi med drugim sledeče: „Naši slovenski sodeželani morajo biti uverjeni, da bodo varovala avstrijska merodajna mesta njihov jezik in narodnostne posebnosti. Avstrijska vlada ne bo preganjala nobenega prebivalca A pasa radi njegovega političnega prepričanja. Tudi oni, ki so glasovali 10. oktobra za Jugoslavijo, gledajo lahko brez strahu in z zaupanjem v svojo bodočnost kot enakopravni državljani svobodne in demokratične avstrijske ljudovlade.“ Bomo videli, kako bo izpolnila Avstrija svojo slovesno obljubo. Naša vlada bo v Parizu zahtevala, da pripadejo kraji na južnem bregu Drave, kjer je večina prebivalstva glasovala za Jugoslavijo, naši državi. Za tiste jugozahodne dele Koroške, ki pripadajo k nam že vsled mirovne pogodbe, se ustanovi okrajno sodišče v Guštanju ter davkarija in ekspozitura slovenjgraškega okrajnega glavarstva s potrebnimi uradi. Občina Jezersko bo prideljena Kranju.

Dva grozna umora. Na Vrtičah pri Gornji Sv. Kungoti je posestnik Bračko umoril sestro svoje žene. Umorjena je bila v blagoslovljenemu stanu. Našli so jo vso razmesarjeno v nekem jarku blizu Bračkove hiše. Sumi se, da se je umora udeležila tudi Bračkova žena, sestra umorjenke. Oba so izročili sodniji. — V Zetalah je 25 letna žena ubila z malim kijem svojega 70 letnega moža Kitaka, ker ji je baje grozil s sekiro. Poročena sta bila še le 9 mesecev. Morilko so zaprli.

Naši novi rekruti bodo vpoklicani na službovanje pri kadru: pehota v februarju prihodnjega leta, artileristi in konjeništvo pa v januarju prihodnjega leta.

Vzgled. Iz Pohorja se nam piše: Naši zaupniki so obljubili, da bodo vse moči napeli, da nam priborijo več glasov. Kjer so taki možje ne moremo propasti; čast jim! Zopet nov dokaz, da smo številnejši nego si mislijo samostojneži in njihovi krušni očetje lažidemokrati. Ako bodo vsi naši pristaši tako navdušeni in vneti kakor naši odlični Pohorci, bomo praznovali na dan 28. novembra sijajno zmago krščansko slovenske misli.

Cerkvena triduevnica v Breznu ob Dravi pod vodstvom čč. oo. kapucinov iz Celja se bo v tukajšni Marijini cerkvi obhajala v dneh 31. oktobra 1. in 2. novembra. Ker je domača fara maloštevilna, ste povabljeni tudi iz sosednjih far. Sv. opravilo s pridigo vse tri dni dopoldne od 8. do 10. ure, popoldne od 3. do 4. ure.

Komunisti niso dobili pri volitvah v državni zbor Avstrije niti 1 poslanca. Socialni demokrati pa mnogo manj nego prej, med 180 poslanci samo 66. Socijalni demokratje so v Avstriji dve leti tako gospodarili, da jim je ljudstvo na dan volitve izreklo nezaupnico. Tako nezaupnico že vnaprej jim bo izreklo tudi slovensko ljudstvo 28. novembra!

Dunajčani za bivšega maršala Boroeviča. Po poročilu dunajskih listov bodo truplo rajnega maršala Svetozarja pl. Boroeviča prepeljali iz Celovca na Dunaj in tam z velikimi svečanostmi pokopali v častnem grobu pod arkadami na centralnem pokopališču.

Vzorne katoliške Dunajčanke. Iz uradnih podatkov je razvidno, da je ob zadnjih volitvah na Dunaju volilo: za krščanske socijalce 93.269 moških in 141.329 ženskih volilcev; za rdečkarje je volilo 170.539 moških in 167.712 ženskih volilcev. Za krščansko socijalce je torej volilo 50.000 žensk več nego moških, za socijalne demokrate je pa volilo 3000 žensk manj nego moških.

Gospodarstvo.

Bakrena galica za kmetijsko podružnico Maribor in okoliš bo menda že prihodnje dni došla v Maribor. A sila draga bo letos, stala bo pri podružnici 25 K 1 kg. Dobivati jo bodo mogli le udje, to so oni, ki so plačali udnino za leto 1921; a tudi udnina je letos višja: iznaša 20 K. Denar za bakreno galico se vplačuje v trgovini Krajnšek in Penič, Vetrinjska ulica 9 in je treba naprej založiti popolno svoto. Tudi galica se bo izdajala v tej trgovini. Kdor hoče bakreno galico v trgovini Klajnšek in Penič naročiti, ta mora se najprej s potrdilom izkazati, da je udnino za leto 1921 plačal, lahko pa tudi udnino kar v trgovini plača. Vsa naročila se imajo izvršiti do 15. novembra. Za tem dnem se naročila ne bodo več mogla sprejemati — Načelništvo.

Na živinski sejem v Mariboru se je prignalo 26. oktobra 1920. 11 konjev, 3 bike, 75 volov, 21 krav in 3 teleta. Cene 1 kg žive teže so bile nastopne: debeli voli 16—17 K, srednje debeli voli 15—16 K, plemenski voli 13—14 K, debele krave 12—15 K, debele telice 12—16 K, breje krave 16—18 K, mlečne krave 17—19 K, suhe krave 12—14, teleta 15 K. Sejem: dobro obiskan, povpraševanje posebno po mlečnih kravah.

Gospodarska zadruga v Gornji Radgoni bo tudi za prihodnje leto naročila modro galico za naše vinogradnike. Ker je naročila zadruga galico letos naravnost pri tovarni, se lahko upa, da bo cena najnižja. Vse vinogradnike, kateri hočejo naročiti galico pri podpisani zadrugi, pozivamo, da svoja naročila prijavijo najpozneje do 10. novembra 1920 v zadružni pisarni ter plačajo za vsak kilogram znesek po 24.— K naprej. Vsak naročnik mora ob enem z naročilom tudi naznaniti občino v kateri se gorica nahaja ter površino ali mero vinograda. Denar in naročila se lahko pošiljajo tudi po pošti. V tem slučaju naj vsak naročnik natančno navede svoj naslov in v pismu naznani vse zahtevane podatke. Kdor galice pravočasno ne bo naročil, jo ne bo mogel dobiti ali pa bo jo moral zopet drago plačati. Naročila se lahko prijavijo in denar vplačuje v zadružni pisarni v Gornji Radgoni ali pa pri podružnicah.

Poljedelske stroje raznih vrst, kot: vitle, mlatilnice, žitne čistilne mline, sadne in grozdne mline, **stiskalnice, pluge, reporeznice** itd. **ima v zalogi** Ivan Hajny, Maribor, Aleksandrova cesta 46. Več o tem v inseratnem delu lista.

Dopisi.

Kamnica. V nedeljo 31. oktobra po večernicah ponovi tukajšnja Marijina družba igro „Lurška pastirica“. Vsi, ki ljubite pošteno zabavo, pridite!

Sv. Križ pri Mariboru. Volilno agitacijo je pri nas začel 17. oktobra samostojni Mermolja. Po maši se je slišalo pred cerkvijo nekaj glasov, neki neznani prerok je klical: Le za menoj — le noter. Dve tretjini ljudi je šlo domov, nekaj radovednežev pa je hotelo osebno spoznati znamenitega govornika Mermolja. Njegova liberalno duhteča izvajanja so ugajala zlasti onim, ki so se v svoji samostojnosti izogibali že delj časa cerkve in duhovnika. Splošen utis je bil ta, da njegov govor ni bil ne mrzel, ne vroč, pač pa suhoparno premlevanje nam že znanih reči. Uspeh vsega nastopa je bil ta, da je pristopilo k njegovi Samostojni nekaj oseb, ki v naši občini nimajo volilne pravice. Gotovo so si tudi izbrali zastopnika stranke za dan volitve, da jim ne bo treba postaviti k samostojni škrinjici slamnatega moža. Ubogi Mermolja se nam je iz srca usmilil, ker je nevarno zastrupljen: v želodcu mu je namreč obležala Kmetska zveza in njeni strupeni časopisi: „Domoljub“ „Slovenec“ „Sl. Gospodar“ in „Straža“. Da si olajša grozno bolečino, je prišel dihat naš sveži zrak — očividno mu je odleglo šele, ko je kupil od gostilničarke, kjer je imel shod, kakih 15—20 meterskih stotov jabolk, da se vsaj deloma oškoduje za svoj trud, ki ga je imel pri nas, ko se je vojskoval s klerikalnim zmajem.

Ribnica na Pohorju. Naša na novo ustanovljena odseka Orlov in Orlic begata kri naših rdečkarjev. Ko so ob ustanovitvi zagledali rdeče srajce, jim je kar sapo zaprlo. Menda so se prvi hip razveselili rdeče barve, misleč, da so prišli njihovi bratci. Na tisto veselje je že zdrknila marsikatera kupica slabega vina po njihovih kosmatih grlih, Ptačniku pa, ki je nekdaj poznal samo Ptatschnigga in blaženi tajč, je zdrknila marsikatera kronica, papirnata seveda, v žep. A glej ga šmenta! Rdeče srajce so nas zapustile, socijalpatriote pa sta isti hip zapustila spomin in pamet. Gospodje sodrugi, odprite svoj spomin in poslušajte, da ne boste farbali množice! Ustanovitev je bila 15. avgusta, 18. so namreč fantje in dekleta že pridno delali. Samo vi, ki so vas rdeče srajce zmešale, ste jih s strahom in trepetom gledali 18. avgusta. Samo vi ste poslušali 18. pesmi, ki jih mariborski gostje niti niso peli. Samo vi veste o nečednem obnašanju Orlov in Orlic, dočim vsi pošteni ljudje, kateregakoli prepričanja lahko povejo, kako vzorno so se obnašali. Kdo je orožnike naročil, pa vprašajte le nje same. Oni bodo vam že povedali. Kaj ne, iz strahu pred vzbujajočo se mladino, ki noče vaših neumnosti in nesramnosti, se vam je zmešal spomin, vas je zapustila pamet. Zato vam je govoril vaš general Sima, ki se razume v tej stroki toliko kot pri oglju, kaka nevarnost preti Ribnici od klerikalcev, zato je vas prosil, da držite vkup ravno sedaj, sicer gre vse in tudi vaša namalana rdeča trdnjava luč. Kako se mora „vkup držati“, pa nam pričajo polomljeni stolci v vaši trdnjavi. Hudomušneži pravijo, da so si bili pri ušesih in v laseh v ako tesnem objemu, da je moral general Sima priskočiti na pomoč s svojim — „županskim“ stolcem; na kateri strani je bila zmaga, se ne ve; skoro gotovo bodo to složno delo nadaljevali prihodnjič. Županski stolec brez dveh nog pa čaka sedaj z drugimi invalidi na dohtarja. Rdeča kasa pa bo ga plačala. Ali ne, g. oštir? Pa še nekdo drugi sedaj kolne in se repenči, ker je moral pustiti pečenko na mizi. Hočeš, nočeš, naenkrat se je nahajal na prostem, da bi si ohladil vročo glavo. Ali se še kaj jezite, sodrug Kolar? Hec pa je le! Da pa je taka sloga škodljiva čevljem, o tem nam pa naj pove hauptman Sima in njegova boljša polovica, ki se je bala za zdravje svojega možeka. Da se ne prehladi v teh hladnih večerih, moral je Sima s svojim čevljem takoj k dohtarju, kateremu je plačal delo in polomljeno igo z besedami: „Bom že napravil, da bo za nas delavce prav!“ Gospod Sima, sedaj nam pa še razložite trnjevo pot domov. Hvala Bogu, kaj ne, da graben ni globokejši, sicer bi si res križ nalomili ali pa, da ni vode, sicer bi bili šli gonit Grögelnovo elektriko. To pa sedaj že veste, kako skale „vkup držijo“, mnogo bolj, kot vi sodrugi. Največje zlo pa je to, da kmetje, ti grdi oderuhi, kakor jih naziva vaša stranka, še sveč nimajo, da bi človek lahko bolj varno prišel iz jarka. Kako dolgo pa ste čepeli tam notri? Bil je res velezanimiv prizor, ha, ha! Škoda, da nas ni bilo več, ki bi vam ven pomagali. Ker imate pogosto tako nevarno pot, je občina dala popraviti brvi in mostove notri do vašega doma, da boste drugič lahko še bolj v rožicah. Da pa boste vsi znali te zanimive dogodke, dajte to ponatisniti v „Ljudskem glasu“, ki vam bo iz srca hvaležen za edin resničen dopis, ker vsi drugi so lažnjivi, hudobni in zlobni. Drugič pa še več, da vas spomin ne zapusti. Fantje iz fare.

St. Janž na Drav. polju. Dne 17. oktobra je bil za našo župnijo vesel dan. Milostljivi g. stolni prošt dr. M. Matek je blagoslovil prenovljeno cerkev. Dolgo smo si želeli tega dneva, zdaj so se nam izpolnile naše želje. Na novo je poslikal s freskami cerkev naš rojak g. akademični slikar Simon Fras, ki prebiva zdaj v Slivnici. Izvršil je svojo nalogo nad vse pričakovanje dobro, umetniško ter si s tem postavil trajna spomenik v svoji rojstni župniji. Dasi je moral med svetovno vojno sukati kot vojak morilno orožje, vendar je to delo pokazalo, da še z večjo spretnostjo zna sukati čopič. Ponosni smo na domačina umetnika ter se mu za krasno delo najiskreneje zahvaljujejmo. Domači mojster J. Kancler je postavil v cerkev nove krasno izdelane slugu cerkve primerne stole, ki jih vsakdo hvali. Razen tega je dobila cerkev tudi nov lep tlak. Od vrha do tal, zunaj in znotraj prenovljena hiša božja je zdaj čast in veselje požrtvovalnih šentjanščanov.

Sv. Jakob v Slov. gor. V nedeljo dne 17. oktobra je jakobska nemškutarija praznovala svoj dan. Prišel je samostojni govornik. Pričujoči: v začetku 4 najzagrizenejši nemškutarji in 16 naših ljudi, proti koncu ravno tako, v sredi shoda 10 nemškutarjev-samostojnežev in kakih 40 naših. G. Drofenik je kričal, da bi ga slišali lahko tje v Jarenino tisti, ki ga zjutraj niso hoteli. Kar je povedal dobrega, nam je že vse znano, ker vemo, da to zahteva in je zahtevala vedno naša Kmetska zveza, to so reči o draginji, o krivičnih davkih, o denarju, o izvozu. Zoper vse te nedostatke se je borila skozi celi čas Kmetska zveza, in če ni mogla doseči toliko, kolikor smo mi želeli, so krivi samostojni in njihovi liberalni prijatelji, saj je g. Drofenik sam hodil ponižno se poklanjat v Beograd največjemu liberalcu in škodljivcu Slovencev ministru Pribičeviču, zato je ostudna nesramnost, če si upa napadati Kmetsko zvezo. Kar pa je Drofenik povedal slabega, pa je zraslo na liberalnem polju, to je o duhovnikih, o naših krščanskih možeh; to mora storiti, ker mu je naročeno od liberalnih bogatinov, kateri mu plačujejo shode. Največja nesramnost pa je bilo klobasarjenje o g. Roškarju. Če bi ga Roškar slišal, bi ga gotovo zaradi zavijanja resnice včesnil po lažnjivih ustih. Potem je nastopilo neko ženšče, ki je govorilo proti ženski volilni pravici. Poslušalce je bilo sram, namesto te gosposke kmetice. V vseh državah je vpeljana ženska volilna pravica, le našim kmetskim in viničarskim ženam nam je samostojni ne privoščijo; jezila se je tudi nad Marijinimi devicami, že mora imeti vzrok se nad devicami jeziti. Zadnji govornik, nek človek od Sv. Marjete ob Pesnici, pa je razlil žolč nad šmarjetskim župnikom. O šmarjetskem župniku vemo samo to, da ga vsi farani zelo visoko cenijo zavoljo njegovega delovanja v blagor fare; ta junak zato g. župnika doma ne upa napasti, je pa storil to drugje. Dati si niso upali na glasovanje nobenih zahtev, povedali niso nobenega programa kako bodo delovali njihovi poslanci, če bi bil kdo tako bedast, da bi jih volil; glavna reč jim je bila šuntati kmete proti vsem drugim stanovom. Ker so se nekatere naše dekleta pošalile vsled neslanih izrazov in neumnosti, je hotela tista gosposka kmetica s šuntanjem pozročiti pretep, in če bi ne bilo naših razumnih ljudi, posebno g. Ketiša, bi tudi pri nas, kakor so drugje vajeni samostojni obhajali svoj shod z prepirom in pretepom. O g. Drofeniku mislimo, da se zastonj vadi za poslanca, ker bomo mi vsi volili Kmetsko zvezo, o kateri vemo, da je postavila za kandidate ljudi, največ iz kmetskega in delavskega stanu, pa se je pri tem tudi ozirala na vse druge stanove, ker imajo vsi pravico živeti pod tem božjim solncem. Ti po veliki večini kmetski možje so že dosedaj in bodo v prihodnje zahtevali odločno pravice našega ljudstva, posebno pa samoupravo za Slovence v Ljubljani o kateri g. Drofenik ni upal ali ni vedel veliko povedati. Njegovi politični krušni očetje, g. bankirji so namreč proti samoupravi našega ljudstva, ker vejo, da bi se nam potem dobro godilo. Vsi ti možje Kmetske zveze pa verujejo v neskončno pravičnega Boga, ne samo „v eno malo pravičnega“ kakor g. Drofenik.

Sela pri Ptuju. Pri nas se je vršil shod Samostojne 17. t. m. Govornika sta priružila točno ob uri, toda oh, poslušalca ni nobenega! Čakati je treba. Pridejo g. Murko iz Pristave, ki so hodili na Dunaj Slovencev ložit in g. Merkuš, ki je živino rekviriral in naš g. nadučitelj Sorec, pa nekaj drugih poštenih mož. Pričelo se je. Prav pridno se je obrekovalo duhovnike, kajti druzega ne znajo povedati kakor vera je vera. Pa saj vera še dobro stoji. Seveda dobro stoji, naš učitelj zunaj pred cerkvijo in cigareto kadi, ko je v cerkvi pridiga. Dokler bo učitelj pri Samostojni, bomo mi pri Kmetski zvezi.

Sv. Urban pri Ptuju. Potapljajoče se Samostojna se oprijemlje vsake bilke, da bi se vzdržala na površju. V zadnjem času celo človeka v osebi Simoniča Vinca. Ta leta od bajte do bajte in agitira za „kmete“ seveda. On sam je sicer kmetskih staršev sin, a iz delamržnosti popravlja raje harmonike. Evo vam kmeta! Koliko zasluži za agitacijo, nam ni znano, pač pa se je enemu naših obljubilo od nekega uradnika v Ptuju tisoč kron na mesec, če bi hotel agitirati. Vincek dobi najbrž več, ker je pustil celo priljubljeno harmoniko v kotu. Muzikant Vincek je „kmet“, a tisti, ki mu plačajo judežev groš, so še „večji kmetje“. Proč z nesnago!

Sv. Lovrenc—Sv. Andraž—Sv. Bolfenk v Slogor. — ali spomin na 17. oktober 1920. Samostojneži so povsod enaki; mnogo smo že čitali o njih, da skoraj nismo mogli verjeti; da so poročila naših listov resnična, o tem smo se prepričali na svoje oči na dan naših treh shodov dne 17. oktobra. Ljudi najnižje vrste, za katere drugače ne mara nihče, pijance, raz-

grajače, surove pretepače so najeli in napojili, da bi razbijali na shodih in jih onemogočili. Sent Lovrenčani so po svoji stari navadi žugali s kamenjem in so pisali g. Brenčiču, ki je bil naznanjen kot govornik, da ga čaka najhujše. Andraščani pa so mu naznanili, da naj pripelje kar rakev (trugo) s seboj. Znani Simonič od Sv. Urbana je letal celo soboto po Ločkem in Trnovskem vrhu in je najemal in prosil razbijalcev. Res je dobil pijančeka Nedelka iz Trnove in razgrajača Rajšpa iz Ločkega vrha in še nekaj drugih bratcev — toda shoda pri Sv. Lovrencu in Sv. Andražu sta se vkljub temu vršila in obnesla vrlo dobro. In ko je na koncu g. Vesenjak vprašal navzoče enkrat — dvakrat — trikrat, ima li kdo še kaj pripomniti, so molčali vsi, tudi samostojneži; poraženi so bili! Njihova surovost jih je uničila. Pri Sv. Bolfenku so zbrali zato večjo četo; prišel je generalni štab iz Crmle, oba Krajnca in Brunčič ml.; gočovski Kramberger je poslal brezdelnega Ceha; iz Biša so najeli za pomoč znanega ponočnjaka — hlapca, kateremu so morali baje še posoditi hlače; iz Kumrove okolice pa je prišel velemodri Vukov Janez iz Crmlenšaka. Tudi Nedelko in Rajšp nista manjkala. In tako je stala armada nasproti armadi, nasprotniki ob strani in za vogalom, naši seveda štirikrat močnejši kot samostojneži. Njihovi nahujskani hlapci so pričelt s svojimi nečednimi medklici. A kaj je bil uspeh? Pripomogli so s svojo surovostjo samo k naši zmagi; shod se je vršil v redu in naši so zapustili shodišče s sijajnim preprličanjem, da je le Kmetska zveza prava kmetska stranka, stranka dela in dostojnosti. Takoj po shodu so prišli možje h gosp. Zebotu in so mu izjavili: Do zdaj smo bili samostojneži, a danes se sramujemo teh surovih ljudi; odslej bomo pristaši Kmetske zveze. Samostojneži so po shodu še nekaj časa razsajali in preklinjali na cesti, njihovega najbolj divjega pomagača pa so še isti večer vrgli iz Ketišove gostilne v Bišu. Ponoči je še trgal plot in pobijal šipe pri svojem dobrotniku Sikarju, tako da ga je Sikar drugi dan sam izročil orožnikom. Zdaj ga sodnija še zasleduje radi razžaljenja Njeg. Veličanstva. Tako se bo končalo delo samostojnežev v sramotnem sodnijskem zaporu. In s takimi ljudmi se naj brati naše slovensko ljudstvo? Ne in stokrat ne! Naše mesto je samo v pošteni, večno zvesti Slovenski kmetski zvezi. Bog njo naj živi in množi!

Sv. Bolfenk v Slov. gor. Vkljub temu, da je urbanski Vinko Simonič celo soboto in še pozno po noči letal po Trnovskem in Ločkem vrhu od hiše do hiše in hujskal ljudi, da naj gredo v nedeljo v velikem številu k Sv. Bolfenku in razbijejo shod KZ, se je shod vršil in obnesel celo prav sijajno. Velika množica zavednih mož in fantov, narodnih žen in deklet je napolnila zborovalni prostor in z zanimanjem so vsi sledili lepim izvajanjem vseh treh govornikov, gg. Meškota, Zebota in dr. Vebleta. Hujskač Simonič se sam ni upal priti na shod, pač pa je poslal svoj črmlenski generalni štab: Brunčiča in oba Krajnca z nekaterimi nahujskanimi nevedneži, da motijo shod. Njihovo neolikano in surovo obnašanje ni moglo preprečiti shoda, pač pa je vsak treznomisleč zborovalec iz tega spoznal, da stranka surovih razgrajačev ni bila in ne bo nikdar prava ljudska stranka. Že takoj po shodu so prišli možje h g. Zebotu in so mu izjavili: Do zdaj smo bili samostojneži, a danes nas je sram Samostojne, odslej bomo zvesti pristaši Kmetske zveze. In ti ne bodo edini, prišlo jih bo še več. Zato živela naša stara in zvesta Slovenska kmetska zveza!

Polenšak. Koncem julija letos je prišel sem iz Studenca pri Ljubljani znani orožnik v pokoju Bart. Pirš, oblečen kot duhovnik, prosil tu kot popotnik za prenočišče in ga, ker je bil ljudem nepoznan, dobil. Sedaj že nad 70 dni tu prenočuje, dela nemir, strahuje gospodinjo, ki mu je dala prenočišče, jo bije in tuva in jej zapira hišo, da ne more spravljati svojih zadežev pod streho. Gospodinja je prosila posredovanja najprej pri občini, potem na okrajnem glavarstvu in na sodniji v Ptuju in pri orožnikih v Juršincih, pa do sedaj povsod brez uspeha. Vprašamo javno: čemu imamo oblasti, če ne ščitijo podložnikov, da človek ni več varen ne življenja in ne imetja? Če je Pirš blazen, spada v blaznico, če pa je hudoben, naj se ga kaznuje. Ni čuda, da ljudstvo izgublja vse zaupanje v oblasti.

Ljutomer. Tukajšnji volilni imenik za državnozborske volitve, oziroma reklamacije, so vzbudile pri nas pravo burjo. Med drugimi reklamacijami je reklamiral tudi naš odbor KZ 23 v imenik vpisanih oseb, ki so se na podlagi uradnega izkaza pri zadnjem ljudskem štetju priznali za Nemce in katerih občevalni jezik še je do danes po največ nemški. Sedaj pa glejte čudo, ki jo uganja naša reklamacijska komisija. Od navedenih 23 oseb je komisija izbrisala le tri in sicer: enega rojenega domačina, enega Hrvata in prejšnjega g. glavarja ljutomerskega. Komisija je mnenja, da z izreklamacijo teh treh liberalnistvari nič škodovalo, ker se dotičniki volitev gotovo ne bi udeležili. Reklamacijska komisija utemeljuje svoje postopanje z izgovorom, da javno priznanje Nemcev, in nemški občevalni jezik pred 10 leti nista zadostna vzroka za izbris. Komisija navaja v svojem sklepu, da se je dotičnih 20 oseb pozneje priznalo Slovencem. Kako se je pa vršilo to zanimivo priznanje, bi znal g. Simgy in drugi povedati marsikaj! Onim gospodom pa, katere je odbor KZ hotel izreklamirati in ki so kljub izreklamaciji ostali v imeniku, pa samo častitamo in jim želimo več narodne zavednosti. Svetujemo jim, naj ne delajo nepotrebnih prask.

Konjiški okraj. Volitve se bližajo, zato je spet prišlo nekaj življenja med nas. Konjičani so se večinoma priglasili za Slovence, le kakih 30 je še vedno „stramm daje", če tudi še pravilne nemščine ne znajo ter se pišejo n. pr. Senica, Topovšek, Brezovnik, Kovač, Filipič itd.! Bravo! So to večinoma obrtniki, zapomnimo si jih! Slovenski obrtniki dobro došli pri nas! Kdor ni z nami, je zoper nas, hajdi v „dajčestrajh" stradat! V Oplotnici si samostojni precej upajo, pa bogve kako imenitno menda ne bo, dasiravno pomaga sam dr. Grega in dr. Tone. Bomo videli! — Loče in Stranice so socijaldemokratično-komunistično-nemškutarsko navdahnjene, pa seveda ne v večini, kajti pametni ljudje ne grejo blizu in mnogo se jih že spametuje. En primer. Govornika gori imenovane stranke sta na Stranicah tako govorila, da je večina poslušalcev odšlo, od ostalih kakih 30 pa menda dve tretjini ali še več ni razumelo, za kaj da gre. Blago to pri njih od 30 do 70% ceneje, kakor drugod. To nas veseli! To je razumel vsak. Pa to je samo vaba. Sedaj pa, kaj pač pomenijo besede: „Pripravite se, držite skup, trdno sklenjeni, vojska bo kmalu"; dalje: „Nemška Avstrija je veliko lepše urejena, kakor naša država, tam so naši sodrugi na vladi." Ali pa: „Zakaj smejo slovenski agitatorji na Koroškem nositi orožje, mi socijalisti pa ne?" Ali ste razumeli? Bodemo pa mi razložili. To se pravi: Z orožjem bodemo prevrgli stari red, pobili, poklali, poropali, kar ni z nami, kakor na Madžarskem ali na Ruskem ter si ustanovili svojo internacijonalno komunistično strahovlado. In ti, slovenski kmet, boš trdo delal in plačeval s krvavimi žulji še stokrat večje davke — če pride do tega — in tvoje spoznanje bo prepozno! Obžalovanja vredno je, da se nekateri kmetje družijo s tako stranko. (Opomba uredništva: Svetovali bi, da bi se takih shodov udeležil kak vladni zastopnik, ker take hujskarije so le malo prehude!)

Konjice. Po dolgi mučni bolezni je umrl brat Orel Aloiz Perklič v cvetu svoje mladosti 18 let. Pogreb je bil v pondeljek, dne 18. oktobra ob veliki udeležbi sorodnikov in bratov Orlov, ki so ga tudi nosili k zadnjemu počitku. Lep je bil pogled na sprevod po Glavnem trgu do cerkve, kjer je bila sv. maša zadušnica. Potem smo spremljali rajnega na pokopališče, kjer je ob odprtem grobu govoril mil. g. arhidijakon ganljive besede rajnemu v spomin, nam pa v spodbudo. Bratje Orli so mu zapeli v slovo pretresljivo nagrobnico „Mrtvaški zvon." Žalujoči materi na bridki izgubi naše sožalje, rajnemu Lojzeku pa večni mir!

Šmartno ob Paki. Velika čast je doletela našo občino. Pirtušek Franc, sin našega župana, je postal misijonar. Pa ne mislite morda, da bo svoje misijonsko delo opravljal v Afriki med črnci ali v Ameriki med Indijanci, ne, on bo misijonaril v naši domači občini in sicer ne bo oznanjeval naukov Kristusovih, ampak nauke slavnega Mermolja in globoškega Ureka. Je torej misijonar samostojnežev. Preteklo nedeljo 17. t. m. je že delil letake, na katerih se obrekuje in smeši Kmetsko zvezo in se hvali Samostojna. Upa menda, da bo za ta čin tudi sprejel kakšen križec ali kakšno drugo primerno odlikovanje. Kmetje, dobro si oglejte tega prijatelja. Upamo, da ne bo dobil veliko somišljenikov, ker so šnopsarji, hvala Bogu, zginili iz naše srede! Vsak zaveden in pošten volilec naj takšnim misijonarjem vrata pokaže ter jim pove, da za take žabe pri nas ni mlak.

Luče. Dne 17. t. m. se je na prav slovesen način izvršila tukaj ustanovitev dekliške Marijine družbe. K lepi svečanosti so prihitela dekleta še tudi od drugod. Zlasti v obilnem številu je bila zastopana nazarška dekliška Marijina družba, ki je imela s seboj svojo zastavo.

Mozirje. Samostojneži, katerih ni nikdo pri nas poznal do razpisa volitev, so začeli v celem okraju prirejati shode. V Rečici na Paki in pri Sv. Frančišku sicer niso mogli zborovati, zato pa so liberalci, nadučitelj Kocbek, Ivan Lipold pd. Ivan Grozni v Mozirju, izkoriščevalci kmetov Jirman in Zidarn napeli vse sile in zbobnali vse, kar liberalno misli, skupaj, da so mogli prirediti par shodov, na katerih sta sladkomili Drofenik in hauptman Sancin zabavljala čez vse, kar ni liberalno. Gg. vojni dobičkarji, ki so z lesno kupčijo na račun kmetov obogateli, se najbolj pehajo za liberalno Samostojno stranko; že vedo zakaj. Mi privoščimo vse bivše liberalce samostojnežem, večina ljudstva v našem okraju je bila in ostane v taboru Slov. kmetske zveze.

Gornjigrad. Živela samostojna narodnost! Komaj je postal samostojni liberalec Zidarn načelnik okr. zastopa, ni imel nujnejšega posla, kakor spraviti največjega nemškutarja v našem okraju Ign. Fludernika pd. Enžk na Ljubnem v okr. odbor. Kaj gg. liberalcem mar, da je Fludernik še danes zaupnik najbolj strupenih celjskih nemškutarjev, kaj jim je mar, da ga nikdo v Ljubnem ne mara, kaj jim je mar da sovraži vse, kar je slovensko, glavno in merodajno je, da je liberalec, sedaj samostojni liberalec. G. Fludernik bo menda sedaj kot okrajni odbornik lažje v Logarski dolini dobil kako zavetišče za Nemce, katerega do sedaj ni mogel dobiti. G. Kocbeku častitamo k narodnemu delu, katero vrši liberalna samostojna stranka, za katero si on tako vneto brusi pete.

Šmartno ob Dreti. Pod tem naslovom je izšel v predzadnji „Novi dobi" surov dopis, ki meri očividno na-me. Izjavljam zato, da člankov v „Slovenskem Gospodarju", ki so dali povod za napad gs. Severjeve, nisem pisal jaz, nisem z dopisi v nikakoršni zvezi in ne vem, kdo jih je pisal. Prosim tudi slavno uredništvo tozadevnega potrdila. Sv. Jošt, 9. X. 1920. Blaž Poznič, ovčji pastir, falirani kaplan, bodoči profesor, itd. itd — Potrdilo uredništva. Potrjujemo, da dopisov, o katerih piše „Nova doba", ni pisal gosp. Blaž Poznič.

Galicija pri Celju. Za bližajoče se volitve se zelo pripravljajo tukajšnji samostojni. Njih general, Jože Nareks, leta tako neutrudljivo po celi občini, da je gotovo že raztrgal več parov podplatov v korist (ali pa škodo?) Samostojne stranke. Čudno je, kako Nareks vedno povdarja (in s tem slepi ljudstvo), da samostojneži niso proti veri, ko vendar že vrabci čvrkajo po strehah, da se okoli Samostojne, kakor povsod drugod, tudi tukaj zbirajo sami delamržni socialisti, nekdanji štajerčijanci, ki se za cerkev in vero brigajo samo takrat, kadar udrihajo po njej!

Galicija pri Celju. Da bi ljudstvo sedaj pred volitvami zbegali, so samostojneži začeli širiti naj podlejše laži in obrekovanja. Poslušajte! Da se je uvedel novi dač na mošt in sadjevec, so rekli samostojneži v Galiciji, tega je kriva samo Marijina družba in njen voditelj, ki je, tako so rekli, pošiljal po župniji okrožnico, v kateri družbeniki zahtevajo od beograjske vlade novi dač! Dr. Korošec je prodal naše vojake Srbom, trdijo dalje tukajšnji samostojni. Zopet so to napravile družbenke, ki so podpisovale tozadevno okrožnico na vlado! Ko pa se je enega tek najbolj glasnih junakov prijelo za dolgi jezik, naj dokaže te trditve, tedaj je samostojni junak sveto zatrjal, da to ni res; moral je javno pred cerkvijo preklicati vse laži in obrekovanja! Kmetsko ljudstvo, poslušaj! Ko slišiš kakega samostojnega junaka razširjati take in enake laži, primi ga trdo za jezik, naznani njegovo ime s pričami vred še tisti dan vodstvu Ljudske stranke; naj se pred vsem svetom pokaže, kdo so sovražniki dobrega slovenskega ljudstva, in kako delujejo!

Dobrna. Naša Samostojna je kmetska in narodna stranka. Zato je skušala vreklamirati: Hanns Schauperl, trgovec, Peter Okroschnigg, čevljar Wilhelm Feldin, mesar, Michael Koss in še ostale kmete Jugoslovane. Sploh se čudijo samostojni, posebno pa njih gospod fajmošter Blaž, kako, da še niso vsi Dobrnčani sprevideli, da je ravno Samostojna edino kmetska organizacija, ko se poteguje za take prijatelje kmeta, kot je med drugimi tudi g. Justin, katerega tudi marsikateri samostojni kmet preklinja, že ve zakaj. Kako, da ste pozabili na svojega, nekdaj tako požrtvovalnega agitatorja, farovškega Laleka, in ga vreklamirali? Ena kroglica bi le bila več! Malo preveč ste pokazali, da vam gre samo za glasove pri volitvah, ne pa za kmetske koristi. Sicer bi vi raje dali krogljice g. Schauperlu, lovcu, da uničuje divjačino, ki dela škodo našim samostojnim kmetom po hribih. In še to je treba omeniti, da je g. Blaž zelo pozabljiv, da vsled kazni 2500 K in treh dni zapora radi navijanja cen nima votlne pravice, pa je skušal svojo srečo, da bi prišel v imenik. Konečno je pa menda njegov edini samostojno-kmetijski cilj, da bi več ljudi hodilo v njegovo gostilno, zato jih zadržuje v svoji gostilni pri svojih pridigah, da postajajo lačni in žejni. In njegovi govori gotovo razjasnujejo kmetom njegovo kmetsko delovanje na Dobrni, kjer je nesel vse, kar je prodal, v žrelo „kmetskega prijatelja" Golla. Nikar se ne hudujte zaradi tega dopisa! To je pač prvo poročilo o vašem koristnem samostojno-kmetskem delovanju za kmeta.

Laški okraj. Kakor bi se bile odprle vse peklenske zatvornice laži in obrekovanj, tako so začeli sedaj pred volitvami naši politični nasprotniki ogenj bruhati in žveplo na naše voditelje, pred vsem na dr. Korošca. Izmed vseh se odlikujejo samostojneži, da bi tako ljudstvo ne videlo zveze, katera se sklepa med samostojneži in liberalnimi doktorji, zato pa lop po voditeljih Kmetske zveze. Laži, kakor n. pr.: da je dr. Korošec hotel zbežati z 90,000.000 K v Avstrijo, da je kupil graščino in druge take vesti, širijo naši samostojni in socijalistični agitatorji med ljudstvo. Potrebno bi bilo takim ptičem stopiti malo na prste, in dati priliko pred sodiščem, naj trditve dokažejo. Ako bodejo naši nasprotniki se še nadalje posluževali takih sredstev v dosego zmage pri volitvah, bomo v prihodnjih številkah „Slovenskega Gospodarja" brez ozira imenovali take lažnjivce s polnimi imeni, četudi se najde med njimi kak cerkveni ključar.

Dol pri Hrastniku. Podpisani posestniki in delavci obsojamo z vso odločnostjo nesramno blatenje duhovščine, predvsem osebno razžaljenje domačega g. župnika, storjeno od strani govornikov — komunistov na njihovem shodu, ki se je vršil dne 10. t. m. pred tukajšnim poštnim poslopjem. Odločno protestiramo tudi proti temu, da se prostor pred pošto, torej pred državnim uradom, zlorablja v svrho zborovanj revolucijonarnega značaja, ki so vsakemu poštenemu človeku in državljanu v podtiko.

Pilštanj. 19. oktobra je umrla po dolgi mučni bolezni kmetica Terezija Turk v starosti 64 let. Rajna je bila mati č. g. Miloša Turk, kaplana pri Sv. Petru pod Sv. gorami. Bila je vzgledna slovenska gospodinja, ki jo zelo pogrešajo domači in vsi, ki so jo poznali. Vedno bolehna, bila je tudi vedno vedrega duha in veselega srca. Pogreba se je kljub slabemu vremenu udeležilo osem gg. duhovnikov pod vodstvom vlč. g. dekana. Bog naj tolaži domače, blagi mamici pa naj da večni mir.

Dobova. Na nedeljskem shodu je gromovnik g. Urek napadal dr. Korošca, da si je nagrabil veliko denarja. Kmetje, ki imajo sami nekaj tisočakov v posojilnici, so rekli, zakaj bi si vsak izmed nas smel pridobiti denarja, le Korošec naj bi ostal večni revež. Morda ga še volimo, saj Urek itak tudi samo na to misli, kako bi po naših plečah splezal do denarja, da si hišo zakrpa. Preveč je že zmagoslaven, naše gibanje mogočno narašča, kmetice iz Pišec pa se čudoma vprašujejo: Ali bo res naš Urek poslanec? A!

Srek je že začel demobilizirati na kmetih, in že vabi Kmetsko-delavsko zvezo, t. j. rdečkarje, k sebi, češ, naša stranka ni razredna ter jim deli „Kmetijski list", ki mu je ostal v Kapelah. Ali mu bo rdeči lintver odstopil glasove? Ker se občinski gerent boji zlasti komunistov, da ne bi mu na Obrež prenesli občine, se mu je lepo zahvalil za nauke, ki jih je — pokrepčan od Zorčičeve kapljice, — v nebrzdani strastvenosti delil kot bi bil na rdečem in ne na zelenem shodu. Rdečkarji so mu seveda — najbolj ploskali.

Anton Pevc.

K živinorejski anketi.

IV.

Pri razpravi o živinorejskih organizacijah je blok bodočih občinskih in okrajnih živinorejskih odborov osenčil veliki pomen, ki ga imajo živinorejska združenja za napredek živinoreje in brez katerih (združenj) si zaenkrat resničnega uspeha pri napredku zaenkrat sploh ne morem predstavljati. Nekateri vdeleženci so sicer predlagali, da naj taka združenja ne bodo zadruge, marveč prostovoljna društva; eden je celo bil mnenja, da naj kmetijske podružnice prevzamejo posel živinorejskih zadrug; največ jih je pa smatralo, da so taka združenja manj potrebna, čim bo v vsaki občini posloval živinorejski odbor. Jaz gojim naziranje, da so živinorejska združenja neobhodno potrebna tudi zraven občinskih živinorejskih odborov in določiti je le, ali naj se imenujejo živinorejske zadruge ali živinorejska društva ali naj najdemo za nje kako novo ime.

Živinorejske zadruge v smislu zadružnega zakona, z vsemogočimi objavami in vpisi v zadružnem seznamu, ter letnimi prisilnimi revizijami glede denarnega prometa, kar vse se združuje z nepotrebnimi izdatki in sitnostmi, so za zavreči in že obstoječe v tem smislu naj le čimprej nehajo: ne trosimo denarja, časa in truda za stvari, ki niso potrebne. Živinorejska društva v smislu društvenega zakona pa taka združenja živinorejcev pravzaprav tudi niso, ker nimajo nikake določene letne članarine in ker morajo člani prevzeti polno jamstvo za vse društvene obveznosti (nakup bika, itd.) kakor slednje primer pri zadrugah v smislu zadružnega zakona. Kljub temu bo vendar najumestnejše postaviti živinorejska združenja v okvir društvenega zakona, radi enostavnejšega poslovanja in manjših stroškov, ter mesto živinorejskih zadrug ustanavljati živinorejska društva: razne jamstvene formalitete bo mogoče na eden na drugi način obiti že z ozirom na to, da bodo društvu pristopali le razumnejši živinorejci in da je jamstvo za enega bika razdeljeno na 80 krav in vsled tega v mirnih časih ni preveč visoko. Uradni vpis živinorejskih združenj je potreben radi državnih podpor: morebiti bi se tak vpis mogel izvršiti v kakem za to določenem seznamu pri poverjeništvu za kmetijstvo in bi se tedaj vse kmetijstvo oziroma živinorejo pospeševalne zadruge vodile kot v zadružnem seznamu nevpisane zadruge, kakor je to na primer pri Bohinjskih sirarnah.

Živinorejska društva, ki naj se ustanovijo po vseh večjih občinah imajo namen delovati na razumno rejo, vzrejo in razvoj živine v svojem okolišu z nakupom in uporabo enega ali več matičnih bikov za one krave svojih članov, ki jih odbor pri odbiranju (licencovanju) spozna sposobnim za matične krave: nadalje nadzorovati plemenske živali, iti članom na roke pri vzreji in presojanju telet, udeleževati se živinorejskih razstav, voditi rodovnik itd. Licencovanje krav izvrši ali društveni ali posebni odbor skupno z živinorejskim izvedencem zveze, h kateri društvo pripada. Občinski živinorejski odbori bodo morali skrbeti za vso živino, slabo in dobro, ter jo po možnosti izboljševati; živinorejska društva odbirajo le najboljšo živino in le to še naprej izboljšujejo — ker napredek ni nikdar zaključen — ustvarjajoč in razširjajoč na podlagi rodovnika vedno nove, po svojih koristnih lastnostih posebno se odlikujoče živalske rodbine. Prva naloga živinorejskih društev bi zato bila, poskrbeti, da vsak posamezen član zanesljivo vodi zapisnik o poskusni molži; druga naloga je, da člani, ki imajo na podlagi zapisnika o poskusni molži prav posebno dobre mlekarice pristopijo k kontrolnemu društvu — ki sega navadno v okoliš več živinorejskih društev, — čigar namen je doznati, katere krave dajo iz najmanj krme največ mleka; tretja in pravzaprav bistvena naloga živinorejskih društev pa je, ustvarjati iz teh najboljših mlekaric, ki glasom kontrole kontrolnih društev porabijo najmanj krme za gotovo množino mleka oziroma, ki se odlikujejo s posebno krepkimi prebavili, rodovine, zasledujoč bodočo krvno črto po rednih zapisnikih v rodovniku. Bike dobivajo društva iz zanesljivih rejskih (plemenskih) središč, če je čreda središča še boljša od živine članov in če se isti vsled večje krvne zenačenosti odlikujejo z močno individualno potenco (posebno spolno zmožnostjo) pri podedovanju (Rejska središča se poslužujejo često najožjega krvnega sorodstva v svrho utrjenja gotovih koristnih lastnosti; živinorejska društva na to pot ne smejo stopiti, ker ne prenese vsaka žival vsikdar dobro sorodstvenega plemenjenja in ker si ne zna vsak živinorejec pravočasno in razumno pomagati, čim se pojavijo zle posledice. Umna živinoreja ni le suho rokodelstvo, kakor si to često predstavljajo strokovnjaki; tudi ni vsakdanje kmetsko delo, ki ga more opravljati vsaki hlapec ali vsaka dekla, kakor si to predstavljajo naši živinorejci; umna živinoreja je umetnost, ki se spaja sicer s precizno strokovno tehniko in zahteva vsakdanje kmetsko delo, ki pa bo prinašala najboljše sadove in največji dobiček le pridnemu, strokovno dobro šolanemu gospodarju, ako mu je Bog podaril vrhutega še par zrno umetniška soli ali kakor mnogi pravijo, dobre sreče. Z živino naj se vsikdar ukvarja le najbolj razumna oseba v gospodarstvu, najboljše le gospodar ali gospodinja sama: potem bo v najvišji meri dobičkanosna).

Enketa je sklenila, da naj se z vladno naredbo takoj zapove izvolitev občinskih živinorejskih odborov. Prva naloga teh odborov bodi takojšnja ustanovitev živinorejskih društev, kjer takih še ni. Živinorejska društva naj pripravijo ugodna tla kontrolnim društvom, ki naj jim z ustanovitvijo čimprej sledijo. Državni činitelji pa naj posvetijo takoj vso skrb ustanovitvi rejskih središč oziroma odbiri najboljših živinorejcev-umetnikov, ki bodo dodajali živinorejskim društvom vsestransko preizkušene in z ozirom na koristne lastnosti najboljše plemenske živali. Je torej dela veliko: zato je delo smotreno decentralizirati in le vodstvo naj ostane enotno.

Mala naznanila.

Razna:

URE

vsake vrste se sprejemajo v popravilo. Zaloga ur, zlatnine in srebrnine. Cene zmerne. Postrežba točna.

IAN IGNACIJ, MARIBOR
Grajski trg v gradu (Burg).

Ravno so došle

velike množine blaga iz inozemstva, zato razpošiljam po celem kraljestvu po zelo nizkih cenah:

Anton Mečnik
CELJE, GLAVNI TRG.

Težka, plemenska 6 let stara kobila se zamenja za težkega konja, Ribiška ulica 9, Maribor. 927

Franc Cvilak, Slov. Bistrica

belilnica voska, obrt medu in večenin, se priporoča častiti duhovščini in cenj. odjemalcem za najtočnejšo postrežbo, izvršuje v okrašenih izdelkih voščene sveče po najnižji ceni. Za izvrstno kakovost sveč se jamči ter se priporoča za blagohotno naklonjenost. 924

Med. univ. dr. Arnšek

ordinira v Celju, Glavni trg 16, 1. nadstropje. 920

OBLEKO.

Pripraste in najfinejše. Točno in solidno delo. Dobro blago. Ceneje kakor kjerkoli, samo pri: ALOJZIJ ARBEITER, Maribor, Dravska ulica št. 15, (pri starem mostu). 401

Jurij Juteršnik

klobučar in plečar, Maribor, Brandisova ulica 3, se priporoča za izvrševanje vseh v to stroko spadajočih del. 584
Na debelo! Na drobno!

Kupi se:

Petrolejske kante

dve s zabojem, plačamo po 68 K posamezne po 20 K, vsaka železniška postaja. Sever & Kom., Ljubljana. 877

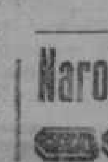

Suhe gobe

laneno seme, kumno ter vse druge deželne pridelke kupuje trgovina s semeni
Sever & Komp., Ljubljana. 846

Naročajte naše liste!

Kosti, ščetine,
staro železo, cunje
kupuje vsako množino po najvišjih cenah.
KAREL SIMA, POLJČANE.

Kupim sledeče stvari: Žage ali mlin, gostilno, male vile, gozd, posestvo, četudi v hribih, eden polnojarmenik (valgater), ena parna lokomobila 15 do 20 PH. Ponudbe z natančnim popisom in ceno na A. Marine, Gomilsko pri Celju. 915

Proda se:

Lepo posestvo

na spodnjem Muzkem polju 47 oralov zemlje od tega 7 oralov vinograda mnogo živine, zaloge in premičnine se proda za dva milijona kron proti plačilu. Ponudbe na upravništvo pod „Ugodni nakup v Jugoslaviji." 919

Posestvo, lepo v bližini MARIBORA ob železnici, vinograd, sadonosnik, polje in gozd z živino in pridelki na prodaj. Pojasnila v upravništvu. 922

Kdor si želi nabaviti pristno in znano

haloško vino

se naj blagovoli podučiti „Prve haloške trgovine z vinom Anton Bezenjak in drug pri Sv. Barbari v Halozah. 861

Lepo posestvo,

Marija Šebat na Slaški gori je takoj na prodaj. 897

Pozor mlinarji!

Dobro ohranjen valjčni stol s 4 valjar i 475 krat 217, sedaj še v rabi, se po ceni proda; tudi stroj „Eureka" za čiščenje zrnja. Več pove Paul Pincer, Ptuj, Za postajo št. 24. 907

Proda se lepo posestvo, tik glavne ceste, četrt ure od žel. postaje proda se zavoljo preselitve. Več se izve pri gosp. Anton Fidler, trg Lemberg, p. Podplat. 883

Službe:

Za večjo grajščino

v bližini Celja se iščeta en izvrsten kovač za kovanje vozov in podkovanje konj in en sproten kolar, oba še mogoče z večjo odraslo družino, ki bi bila porabna za poljska in vinogradska dela na grajščini. Oba dobita prosto stanovanje in nekaj zemlje za lastno rabo in bi smela prevzemati tudi dela za okoličane na lastni račun. Ostali pogoji ustmeno. Pojasnila daje Ivan Erharčič, odvetnik v Celju. 888

Viničarja sprejme dr. Vladimir Sernec, odvetnik v Mariboru, Sodna ulica 14, za vinograd v Rošpanju pri Mariboru.

Viničarja s 4 delavskimi močmi išče odvetnik dr. Rapoc, Maribor. 908

Kot pristavnik,

ali viničar, podkovan v živinoreji išče kot koroški Slovenec-begunec primerne službe. Naslov v upravi lista. 923

Učenca iz dobre, poštene hiše sprejme takoj Franc Cvilak, medičar in svečar v Slov. Bistrici. 925

Službo občinskega tajnika, združeno s službo organista išče koroški begunec-Slovenec. Ponudbe na FERLIC ZDRAVKO, Meža, poštno ležeče. 926

Pošteni, vrli majerski ljudje s 3 do 4 delavskimi močmi, ki se razumejo na poljska in vinogradska dela, se sprejmejo s 1. februarjem ali 1. marcem. Vpraša se naj v papirni V. Blanke, Ptuj. 929

Bakrene kotle
za žganjekuho
izdeluje po najnižji ceni
Lovrenc Tomažič Maribor
SODNA ULICA 24. 882

G. ROTH
delniška družba.
Oddelek tovarna za stroje
DUNAJ, Erdbergerlände 28c—34c.

Hidravl.
naprave za stiskanje
OLJA
za poljedelske obrate. Poseje v 10 urah od 250 do 1800 kg semenskega zrnja.

TOVARNE:
Dunaj—Liesing,
Dunajsko Novomesto—Felixdorf.
917

ŽEPNI KOLEDARČEK
CENA K 7·50 ZA LETO 1921 CENA K 7·50
IZDALA IN ZALOŽILA TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

POZOR! Mlinarji, kmetje, stavbeniki in stavbni podjetniki, dobite vsakovrstne žične mreže
za poljedelstvo v trgovini za košare in rešeta
SAMO PRI
JOSIP ANTLOGA, Maribor
TRG SVOBODE (Sofienplatz).
Tamkaj se sprejemajo tudi vsa v to stroko spadajoča popravila.
Pismenim vprašanjem je priložiti znamko za odgovor. 928

DROŽE! 889 DROŽE!
TOVARNA ZA SPIRIT IN DROŽE D. DRUŽBA V RAČJEM
priporoča svoje izdelke.

Umetni mlin
M. Golčnik, Fram
je zopet odprt in se sprejema kakor poprej. 808